

Sobota

Uredništvo in upravništvo Kranj, Bleiweisova 7 — Čekovni račun št. 17.497 — Rokopisi se ne vračajo
Izhaja vsako soboto — Naročnina mesečno Din 4.—, četrtletno Din 12.—, polletno Din 23.—, celoletno Din 45.— — Inserati po tarifi

Leto II.

Kranj, 29. januarja 1938

Štev. 5.

Še nekaj besed o mleku

Zveza mlekarских zadrug izdaja že drugo leto svoje glasilo. Imenuje se „Slovenski mlekarški list“.

Lansko leto je v tem listu ugotovilo, da stane kmeta liter mleka 260 din. Morda je njegov račun malo previsok. Res pa bo, kar pravi „Mlekarški list“, da so proizvodni stroški za liter mleka povečini nad 2 din, niso pa pod 150 din. Tem dejstvom ne more nihče oporekati in jim tudi nihče oporekal ni. Gre le za to, kakšne zaključke naj izvajamo iz teh dejstev.

Mi smo trdili v našem listu, da je mogoče storiti dvoje: ali zvišati cene mleku ali pa znižati proizvodne stroške in ostane cena mleku ista, če se že ne more mleko celo poceniti. Menili smo da je bolj pametno, ubrati drugo pot. Na ta način bi ne mogli nastati spori med kmeti, ki prodajajo mleko, in kupci, ki so povečini mestni proletarci in malomeščanstvo.

„Mlekarški list“ nam v svoji prvi letošnji številki zaradi tega očita demagogijo in laž. Pravi, da nam je gospoda zelo pri srcu, nad preizkušene tovariše pa da gremo takoj s polenom. Odgovorili bomo na te očitke tako mirno, kakor smo napisali tudi prvi članek brez vsake jeze v srcu.

V prvi številki prvega letnika je napisal „Mlekarški list“ te besede: „S povečano porabo mleka in domačih mlečnih izdelkov bi mnogo pripomogli k izboljšanju prehrane srednjih slojev našega naroda, ki je glede prehrane gotovo eden izmed najskromnejših, kar življenjski sili naroda gotovo ni v prid... Tako bi zaslužek slovenskega uradnika, obrtnika in delavca prišel v prid slovenskemu kmetu, ki je do tega gotovo najbolj upravičen“.

To, kar smo podčrtali, so točno iste misli, ki smo jih zapisali v našem listu in zaradi katerih nam „Mlekarški list“ očita 100% demagogijo. Nam se pa zdi, da sodelovanje slovenskih kmetov s slovenskimi uradniki, obrtniki in delavci ni nikaka demagogija; zdi se nam, da je to sodelovanje danes celo življensko vprašanje za ves slovenski narod. Zato tudi ne zavidamo delavstvu popolnejše socialne zakonodaje, kakor to dela „Mlekarški list“, temveč zahtevamo tudi za slovenskega kmeta popolnejšo socialno zakonodajo. Kolikor vemo, imajo tudi zares zavedni delavci v svojem programu ne samo boj za svoje lastne zahteve, temveč tudi boj za zboljšanje položaja na vasi. Da naš kmet razume ta delavčev boj, da vidi v tem delavčevem boju tudi svojo stvar, to dokazujejo velike stavke v Kranju, na Jesenicah in v Trzinu, za katere pravi „Mlekarški list“ sam, da so pri njih pomagale baš mlekarške zadruge z brezplačnim oz. cenejšim mlekom. Za kako stvar pa je šlo pri teh stavkah, pri katerih so delavstvu pomagali, kakor pravi „Mlekarški list“, tudi kmetje in celo mlekarške zadruge? Šlo je za zvišanje delavskih mezd. Ali je torej res nekaj tako ne navadnega, nekaj tako v nebo vpijočega naša pripomba, da bi morali s povišanjem cen mleku kmetje podpreti tudi delavca v boju za zvišanje mezd? Ali je mar to kaj novega? Ali se ni to zgodilo že l. 1936?

Da pa se delavstvo ne bo obrnilo s tako zahtevo do tovarnarja, je jasno, ker se baš s tovarnarjem krega za zvišanje mezd in se mora baš proti tovarnarju poslužiti v svojem boju tudi najostrejših sredstev. Naj nam oprostijo „Mlekarški list“, če se nam zato zdi nespametno njegovo vprašanje, zakaj ne zahtevajo delavci tudi od tovarnar-

jev, da bi se ti potegovali za zvišanje delavskih plač.

V našem članku smo omenili tudi, da vse to delo za zvišanje cen mleku močno diši po političnih prišepetavcih, ki hočejo to samo na sebi koristno akcijo izkoristiti v svoje politične namene. Glavni namen bi bil pri tem prav ta, da se zabije klin med mestno prebivalstvo in prebivalstvo na vasi. „Mlekarški list“ nas sprašuje, kdo so ti politični prišepetavci. Morda bi jih „Mlekarški list“ lahko sam odkril, če bi se spomnil, kako je bilo z užitnino na mleko v Ljubljani. To lepo zgodbo je popisal „Mlekarški list“ in mi jo samo na kratko ponavljamo.

Ljubljana oz. Ljubljanci popijejo za 17 milijonov Din mleka na leto. Kmetje dobe samo 12 milijonov od te vsote; vse drugo gre za dovoz, za prekupce in za užitnino na mleko. Okrajna kmečka zveza za Ljubljano-okolico je imela to užitnino za tolikšno, da je na svojem taboru na Brezovici sklenila, naj se zniža oz. odpravi užitnina na kmečke pridelke, poviša pa naj se uvoznina na luksuzne predmete. Okrajna kmečka zveza je tudi ugotovila, da je užitnina 10 par na liter mleka in da je znašala l. 1930, ko so uvedli to užitnino, 4% celokupne cene, dočim znaša danes ta užitnina, ker se je mleko medtem pocenilo, 6% celokupne cene. Toliko odstotkov od cene pa pobira občina tudi od luksuznih predmetov: od zlata, dragih kamenov itd. 19. novembra 1936 so se sestali predstavniki Kmečke zveze in predstavniki ljubljanske občine, ki so obljubili, da bodo pomagali, kolikor bodo mogli. 13. marca 1937. pa je bila proračunska seja ljubljanske občinskega sveta, na kateri so sklenili, da ostane užitnina za mleko tudi v letu 1937—38 še vedno ista. Krivdo so mestni očetje valili na „Zakon o mestnih občinah“, ki ga je seveda napravil „Belgrad“, ne „Ljubljana“. V to obliko so zavili stari lisjaški izgovor, s katerim vedno tolažijo slovenski narod, češ: „Saj zastopniki slovenskega naroda bi, toda Srbi nočejo...“ Dodali so pa mestni očetje iz previdnosti še, da bi se užitnina na mleko sicer dala odpraviti, če bi mesto lahko dobilo drugod denarne vire. Torej vendarle ni „Belgrad“ kriv, temveč „Ljubljana“.

Taka je torej ta ljubljanska zgodba, ki nam razkriva politično ozadje tega boja proti užitnini na mleko. Zanimivo je, da se je „Mlekarški list“ najprej močno navduševal za odpravo te škodljive (za široke sloje škodljive!) užitnine, po marcu 1937 pa je vedno bolj silil na dan z mlečnimi cenami. Tako so se voditelji Kmečke zveze in Mlekarške zadruge izognili neprijetnostim, ki so jih povzročali s svojo upravičeno zahtevo „izvoljenemu“ ljubljanskemu občinskemu odboru. Mi pa pravimo: „Vrana vrani oči ne izkljuje“.

Kakor nam ta zgodba kaže, se je torej tudi „Mlekarški list“ v začetku boril na pravilen način za izboljšanje težkega stanja, v katerem je naš kmet danes. Sicer je tudi takrat že zahteval „pravične“ cene za mleko, toda poznal je vsaj še druga sredstva, s katerimi bi se dalo kmetu pomagati. Pozneje pa se je zaradi svojih političnih prijateljev omejil samo na boj za višje cene mleka. In zaradi tega nima pravice trditi, da lažemo, če trdimo, da so ljudje v Kmečki zvezi pozabili na razne zahteve (znižanje zemljiškega davka, ukinitve posrednih davkov itd.), ki so jih nekoč postavljali.

V svojem odgovoru pravi „Mlekar-

ski list“, da je na kmečkem zborovanju v Kranju, ki je bilo 6. decembra 1937, tajnik Mlekarške zveze ožigosal nešteta bremena, ki smo jih mi navedli v našem članku. Toda po pisanju „Mlekarškega lista“ je ta tajnik navajal nešteta bremena zato, da bi opravičil podražitev kmečkih pridelkov. Ali je pa to tisto, kar hočemo mi in kar je hotela Okrajna kmečka zveza v začetku l. 1937 in kar so hoteli absolutni kmetijski šol v Mariboru oktobra 1937? Kaj, ali je res isto, če se borim za odpravo raznih davčnih bremen in dajatev, ali pa če se ne borim proti tem bremenom, temveč z njimi samo opravičujem svoje povišanje cen? Ali se zavedate, preizkušeni tovariši, da je med tema dvema pojmovanjema razlika kot med nočjo in dnevom? Očitek laži torej najbrž ni bil naslovljen na pravi naslov.

Precejšnje nas pa, kdor misli, da smo mi uvedli v Kranju pred leti trošarino na mleko. Če se ne motimo, je to napravila skupina, s katero so se katoliški politiki zvezali pri zadnjih občinskih volitvah. In če se ne varamo, smo prav mi opozorili na škodljivost takih gnilih kompromisov.

To je torej naš odgovor, ki je pokazal — upamo — da smo vsaj toliko prijatelji našega slovenskega kmeta, kakor vi okoli „Mlekarškega lista“. Nihče pa nam ne bo zameril, če smo poleg tega še prijatelji delavca, obrtnika, majhnega trgovca in uradnika. „Mlekarški list“ je lahko trdno prepričan, da nam ni za „gospodo“, pač pa nam je pri srcu usoda slovenskega delovnega ljudstva. Delati mislimo v njegovo korist in smo v ta namen pripravljeni sodelovati z vsakim, pa tudi z „Mlekarškim listom“.

Kmečka zaščita pri nas in v Srbiji

§ 471. točka 4a Zakona o sodnem postopku pri civilnih pravnih zadevah za Srbijo pravi, da se kmetu ne sme prodati 5 oralov zemlje, hiše z gospodarskim poslopjem in dvoriščem do 1 orala, pluga, 2 volov, 2 konj, 1 krave, 5 prešičev itd. ter toliko hrane, kolikor je potrebuje za se in za svojo družino do nove letine. Ta zakon velja v Srbiji še danes in je njegov namen, da se zagotovi zadolženemu kmetu vsaj golo preživljanje. Ta zakonski predpis pa ne velja za Državno hipotekarno banko in ne za Priv. agrarno banko, ki imata pravico, da prodasta dolžnikom celo posestvo. Toda ti dve državnici banki se nista posluževali teh ugodnosti.

Po novi uredbi o ureditvi kmečkih dolgov pa je postala Priv. agrarna banka edini upnik zadolženih kmetov. Na ta način bi srbski kmetje, katere je dosedaj ščitil § 471., izgubili te ugodnosti, ker bi morala PAB postopati z njimi kakor z vsemi ostalimi dolžniki.

Izvršilni odbor PAB pa se je na svoji seji od 4. t. m. postavil na stališče, da glasom pravilnika banka ne uživa privilegijev, katere ji nudi § 471 in je to svoje stališče utemeljil s tem, da so srbski kmetje jemali posojila pri bankah in zadrugah v mnenju, da jih ščiti § 471. Predpise tega paragrafa so poznali i upniki i dolžniki ter

so tudi pod temi predpostavkami sklepali pogodbe.

Temu stališču odbora PAB pač ne bi bilo oporekati, če bi § 471. veljal za celo državo. Toda ta paragraf velja samo za bivšo kraljevino Srbijo in ne za ostalo državo. V praksi se to pravi, da se Zakon o zaščiti kmetov uporablja v naši državi na dva načina: srbskega kmeta ščiti § 471., ki pa ne velja za druge kmete.

Naši kmetje bodo morali odplačati PAB svoje dolgove v celoti; od njih bo banka iztirjala svoje zahtevke tudi s prisilno prodajo vseh premičnin in nepremičnin. Drugače pa se bo godilo kmetom v Srbiji: njim mora ostati predpisani minimum.

Če pa kmetje ne bodo plačevali sami svojih dolgov banki tako, da bi ta mogla zadovoljiti tiste denarne zavode, od katerih je te dolgove prevzela, potem bo morala prispevati primanjkljaj država. Tako bo zopet ta delež države, radi § 471. sorazmerno mnogo večji za Srbijo kot pa za ostalo državo.

Iz vsega tega se vidi, da se Zakon o kmečki zaščiti izvaja v južnih delih države po popolnoma drugih vidikih kot pri nas in da morajo naši kmetje brezpogojno zahtevati in uživati iste ugodnosti kot pa — srbski kmetje.

Mezde delavstva v Sloveniji

Po podatkih Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani je bilo lani zavarovanih povprečno 94.495 delavcev in delavk; njihov zavarovani zaslužek je znašal 677 milijonov dinarjev, dnevna zavarovana mezda pa Din 23.46.

V primeri s prejšnjimi leti pa dobimo:

leto	članov	celoletni zaslužek	popr. dnevna mezda
1930	97.688	765 milj. din.	26.45
1933	75.564	527	23.23
1935	79.263	533	22.40
1937	94.495	677	23.46

Meseca avgusta je bila zaposlitev najvišja: 102.402 delavca. Število zavarovancev OUZD pa še ne predstavlja vsega delavstva v Sloveniji. Prištetni moramo še članstvo bratovskih skladnic (rudarji, težka industrija).

Od leta 1935 se je celoletni zavarovani zaslužek zvišal za 22%, število delavstva za 17%, dnevna zavarovana mezda pa za 6.6%. Napram letu 1936 se je zvišala dnevna mezda za celih 6%.

Po drugi strani pa so se podražile vse življenske potrebščine za najmanj 25%, zato je delavstvo napram letu 1935 za 20% na slabšem. Zvišanje

mezd, ki je v veliki večini posledica delavskih gibanj, še zdaleka ne krije izgub delavstva, povzročenih s stalno rastočo podražitvijo najnujnejših življenskih potrebščin.

Minister soc. politike in vodilni člani JRZ g. Cvetković pa je pred par dnevi v fin. odboru nar. skupščine izjavil, da so se plače delavstva mnogo bolj dvignile, kakor pa je rasla draginja.

Pokret privatnih nameščencev

Zveza privatnih nameščencev je poslala koncem pretečenega leta vsem delodajalskim organizacijam memorandum, v katerem zahteva povišanje nameščenskih plač in sicer tako, da se vzdignejo vse plače, ki ne presegajo Din— 800 na najmanj Din 1000— plače Din 800— pa se morajo povišati za minimalno 30%. Poleg tega je zveza zahtevala, stalno uvedbo 13. plače. — Na željo Združenja trgovcev za mesto Zagreb je Zveza tudi že predložila načrt kolektivne pogodbe vsem hrvaškimi delodajalskim organizacijam, tako da obstoja nada, da bodo odnosi delodajalcev in priv. nameščencev na Hrvaškem o doglednem času regulirani.

Naši ljudje v „naših“ tovarnah

Kako je Turčija rešila vprašanje „nenadomestljivih“?

Tudi Turčija je kakor naša država blagoslovljena z najrazličnejšimi tujimi strokovnjaki, ki se šopirijo po vseh večjih tovarnah ter tako odjedajo kruh domačim ljudem in obenem izigravajo vse zakonske predpise, tičoč se izobrazbe domačih strokovnjakov in delavcev.

Turška vlada je skušala z vsemogočimi naredbami in zakoni pospešiti praktično šolanje domačinov po tovarnah, toda tuji strokovnjaki in ravnatelji so vedno našli pota in obrezuspešili vsa ta dolgoletna prizadevanja vlade za vzgojo domačega strokovnega naraščaja, ravnotako kot pri nas; samo turška vlada je nedavno uvidela, da se bodo tovarne izmikale — zopet tako kot pri nas, kajli tozadevni recepti so povsod enaki — v nedogled in je izdala dne 17. januarja t. l. sledeči Zakon o izobrazbi domačinov za strokovno vodstvo podjetij:

Clen 1. Vsa koncesijonirana in nekoncesijonirana podjetja, pa najsi delajo z domačim, tujim ali državnim kapitalom, morajo plačati za vsakega tujega strokovnjaka, katerega zaposlujejo, gotovo vsoto, ki se bo porabila za strokovno izobrazbo enega domačina; višino te vsote določi ministrski svet. Podjetja morajo plačevati te vsote vsakih 6 mesecev davčnim upravam, ki bodo te vsote nakazovali „Simski banki“ (državna banka). Če podjetja ne plačajo pravočasno teh zneskov, se isti podvoje.

Clen 2. „Simska banka“ bo pošiljala s tem denarjem mlade domače moči v inozemstvo in jih pustila izobraziti v strokah, ki so domači industriji potrebne. Vse tozadevne ukrepe bo odredilo ministrstvo za narodno gospodarstvo.

Clen 3. Te odredbe ne veljajo za podjetja, ki figurirajo v državnem proračunu.

Clen 4. Ukinjajo se odredbe „Zakona za povzdigo industrije“, tičoč se obvez industrijskih podjetij za vzgojo domačih strokovnjakov.

Čl. 5. Ta zakon stopi takoj v veljavo.

Tudi v Turčiji je bilo dosedaj podjetjem predpisano, da izobrazavajo domače strokovnjake, toda tuji strokovnjaki so iz žal tudi nam dobro znanih razlogov in na podobne načine kot pri nas delali ravno nasprotno.

Pozivamo bansko upravo in vsa pristojna ministrstva, da dobro preštudirajo ta turški zakon in v kratkem ukrenejo, da to paševanje tujih strokovnjakov in zaposlavljanje domačinov vendar že enkrat preneha. **Lux ex Asia!**

„Umgangssprache: deutsch“

Vzgojen sem bil v narodnem duhu, hodil v slovenske šole, ko pa sem prišel v tovarne, sem videl, da še vedno nismo osvobodjeni in da so tovarne še vedno nemške. Ne samo, da so v pre mnogih slučajih Nemci lastniki, ampak da po tovarnah med gospodi in uradniki prevladuje tudi — nemški duh.

Imel sem priliko videti preko 50 „slovenskih“ tovarn od znotraj in moram reči, da nemški duh in nemški jezik prevladuje v 80%. Slučaj, da Nemec, ki je pri nas deset, pa ljudi dvajset let, ne zna slovenski, je popolnoma običajen. V tovarnah, kjer je n. pr. samo ravnatelj Nemec, vsi delavci kot uradniki pa Slovenci, se dostikrat čuje le nemško govorjenje. Slovensko govorijo delavci, toda za uradnike in mojstre je slovenščina pač premalo in ne sliši se — gosposko.

V nekem slovenskem podjetju na severni meji so bili uradniki Slovenci, toda govorili so „gosposko špraho“, pa sem v pogovoru rekel, da sem zaveden Slovenec in da se mi zdi grdo, če Slovenci med seboj nemško govorijo. Užalil sem jih, rekli so, da sem „so ein blöder Kerl“. Od tedaj pri kosilu nisem sedel med nje ampak med zidarje. Ti se niso sramovali svojega jezika in naroda.

V sredi Slovenije, v Celju, se govori po vseh tovarnah nemški. Vsi delavci so Slovenci, tudi uradniki večinoma, toda duh je nemški. V dolini Drave, recimo na Muli, v Dravogradu pa je Nemec sploh nekaj imenitnejšega. Narodnozaveden Slovenec ne šteje tam med „boljše ljudi“. In vse

to nemškularstvo je seveda hitlerjansko. Tudi v našem koncu, kjer pravimo, da ni Nemcev, se z nemščino vse opravi, kupčije, naročila, posebno pa priporočila, s slovenščino pa bolj malo.

V Ljubljani sem čul v večji tovarni dva gospoda govoriti slovenski; ko pa je prinesel sluga neke načrte, se je takoj pričel nemški razgovor. Torej ne samo, da je včasih slovenske uradnike — posebno po Štajerske — sram slovenščine, ljudje ne poznajo slovenskih strokovnih izrazov in zato morajo rabiti nemške izraze in jezik.

V Savinjski dolini je tovarna, ki sprejema na delo predvsem delavce, ki znajo nemški. V teku 50 let, kar tovarna stoji, se niso mogli dobiti med Slovenci sposobni ljudje za komando, niti se Nemci skozi desetletja niso naučili slovenščine.

Poudarili moram, da se dobe med Nemci ljudje, ki so drugačni: potrdujijo se, nauče se slovenščine, govore z ljudmi v njihovem materinem jeziku in dajo nekako čutili, da se zavedajo, da jedo slovenski kruh. Škoda, da jih je tako malo.

Človek bi pravzaprav sodil, da bi se moralo v dveh desetletjih le malo več spremeniti. Avstrije ni več, ljudje starega mlšljenja pomirajo, nove sile bodo pač Slovenci, šolani na domačih šolah. Tako bo slovenščina prodrla v pisarne.

Toda saj vemo kako je! Kaj bi ponavljali žalosno storijo. Mlad, neizkušen sem prišel v tovarno, da uporabim svoje znanje, s trudom in strahom priborjeno v šoli. Pa sem kaj kmalu videl, ako bi imel v svojem priimku „stummeha“ in v žepu lep polni list tuje države, bi mi bil kruh debeleje odrezan in z maslom namazan.

Tako pa me je gospoda, ki je gladko in rada nemško govorila, le bolj ob strani držala. In ne samo jaz, ampak stotine mojih mladih slovenskih tovarišev, tehnikov, inženjerjev, monterjev, uradnikov to čutimo. Zato ni čudno, če z delavci ne znamo vedno ravnati tako, kot tujci — pričakujejo in zahtevajo!

Eden za več.

Plačajte naročnino! Vse, ki še niso poravnali naročnine prosimo za takojšnje nakazilo, ker nam s tem prihranijo mnogo truda in stroškov.

Občni zbor primskovih gasilcev

V nedeljo 16. t. m. je imela prostovoljna gasilska četa Primskovo svoj redni občni zbor v dvorani gasilskega doma. Predsednik g. Sajovic Franc je uvodoma pozdravil vse navzoče ter konstatiral, da se je od vseh 61 članov udeležilo današnjega zbora 37 članov, 12 pa se jih je opravičilo. Nadalje je povdaril, da je četa, kljub najrazličnejšim zaprekam, ki so se ji stavile na pol v pretečenem letu lepo napredovala in je z upravičenim ponosom omenil nabavo nove motorne brizgalne. Namestnik poveljnika je podal izčrpno poročilo o rednih vajah in nastopih.

Iz tajniškega poročila posnemamo, da je imela četa v pretečenem letu 61 rednega člana, 15 podpornih in 2 častna Odbor je imel 15 sej in 3 sestanke članov.

Pevski odsek je žal moral začasno prenehati z delovanjem, ker je pevodja — kakor je bilo od poznanih „prijatelj“ društva že naprej napovedano — čeprav je bil zelo dober in vesten delavec, izgubil službo in tako moral oditi, ker je bil obenem prestavljen, po službeni potrebi seveda, tudi njegov oče.

Blagajna je imela 48.000 dohodkov in 43.000 izdatkov, tako da znaša preostanek 4000 dinarjev.

Za novega tajnika je bil soglasno izvoljen g. Tvrdo Makso, ker je prejšnji tajnik g. Košnik radi preobremenjenosti odstopil. Za župnega delegata pa je bil poleg poveljnika izvoljen še predsednik g. Sajovic Franc.

Zapriseženi so bili še novospregjeti člani: gg. Rehberger, Bregar, Kern, Avsenek in Marn.

Na predlog g. Tomažiča je bil odbor poverjen, da ukrene vse potrebno za nabavo gasilskega avtomobila, ki naj bi služil tudi kot reševalni. Proračun za tekoče leto izkazuje 28.500 din. dohodkov in ravno toliko izdatkov, v katerih je že predvideno 20.000 dinarjev za nabavo avtomobila.

V priznanje zaslug za primskovsko gasilsko četo so bili soglasno imenovani za častne člane: upokoj. učitelj. Mally Ana, soproga tovarnarja Slavka Božičeva, gospa Grudnova in tovarnar g. Prah.

POMOČNIŠKI ZBOR ZDRUŽENJA TRGOVCEV ZA SREZ KRANJ V KRANJU

PRIREDI TRGOVSKI PLES

12. februarja 1938

v „Narodnem domu“

Pod pokroviteljstvom združenja trgovcev in častnega damskega komiteja

PODLISTEK

Dr. F. Berger:

En dan diktature

ZJUTRAJ: Skupina japonskih bombnih letal se vrača iz poleta: dve bombi sta zadeli bolnico, tri univerzo. Pod razvalinami kitajskega mesta leži 80 mrtvih in 200 ranjenih. Vrednost odvrenih bomb presega 300.000 dinarjev.

Ob istem času sedi kmet Hara ob mizi v svoji koči. Njemu nasproti vlijuden, dobro oblečen gospod, zastopnik tekstilne tovarne. Gospod je prišel, da bi Hari nekaj odkupil. Ne bombaža, ne svile, kajli take stvari ne uspevajo na Harini majhni, slabo pognojeni njivi. Blago, ki se prodaja, je hčerka Hare. Hara ljubi svojo hčer ravnotako kakor ljubi kmet v Evropi svoje hčerke, toda čas setve je pred vrati. Lansko leto je moral Hara prepustiti polovico svojega pridelka veleposesniku, ki mu daje zemljo v najem. Drugo polovico je porabil sam, kajli cena navadnega riža iz Indije se je podvojila. Hara nima več usevov, nima gnojil in do nove žetve ničesar več za pod zob. „100 jenov“ pravi agent. Hara pokima. Dolgo bo trajalo preden bo hčerka odslužila tehle 100 jenov, h katerim moramo prišteti še agentovo provizijo in druge stroške, ter smela zapustiti ograjeno poslopje, v katerem morajo tekstilne delavke delati, jesti, spat in prebiti svoj prošli čas. Dolgo, čeprav je bil delovni čas, ki je preje znašal 11 ur, „v svrhu povečanja vojne produkcije“, določen na 13 ur in čeprav

je tempo dela v tej tovarni ravno tako priganjaški kakor v evropskih podjetjih.

POLDNE: Časopis „Tokio Nitsi-Nitsi“ (naklada 1.1 milijona, delnice v rokah rodbin Mitsui in Mitsubisi) prinaša na prvi strani sklepe kronskega sveta: „Kitajska še vedno ni razumela, da je v njenem interesu. . . .“ Vojaske operacije se nadaljujejo. . . . Čisto spodaj se poroča, da je na novo poklicanih tisoče rekrutov.

Istočasno počiva uboga Sioriki na romarski poti k templju Ishiteje, Budinem svetišču „Dobrega poroda“. Sioriki je v sedmem mesecu. Često omaguje. Majhne znojne kapljice jo oblivajo, ko seda na cesto. Privoščiči si skromno malico: riž mešan z ječmenčkom, malo soje — japonski nadomestek mesa — neznamen košček ribe, edine hrane milijonov Japoncev, in dobre hrane, kajli košček mesa je le zraven. Sioriki ne ve, da morajo noseče žene jesti sveže sadje, dobro zelenjavo, nikdo iz njene okolice ne je drugega. Seveda sta dve tretjini japonskega naroda nezadostno prehranjeni in res je bilo l. 1936. nad 42% nabornikov poslanih domov radi tuberkuloze — toda Sioriki vsega tega ne ve. Ona je utrujena, noseča žena, ki gre s tresočimi kolena na božjo pot.

Pred z darili okrašeno podobo Bude molči stoje za zdravje otroku in za pomoč ob težki uri. Sioriki ve, da rodi mnogo vaških ženah predčasno, da pride marsikateri otrok na svet že shujšan in majhen in tih ter da mnogi pomro že v par tednih in mnogi kar ob rojstvu. Statistike pravijo: 19% mrtvorojencev, 35% prezgodaj rojenih. Sioriki

seveda ne bere statistik, toda ona se boji. Klanjaje se pred sliko boga moli pridušeno: „Pusti ga živeti!“ Enkrat pretрга njeno molitev spomin, podoba sosedje, njen okameneli obraz, ko so ji povedali, da sta ji padla oba sinova pred Sanghajem. Toda sama se pololaži: „Pa saj je še tako majhen. Ko doraste, bo vojna že davno končana“.

ZVEČER: V japonskem glavnem stanu govori zastopnik generalnega štaba zbranim novinarjem: Naše zahteve so še vedno iste. Odstop Cankajšek-a. Japonske čete v vse predele Kitajske. Mi bomo strli odpor Cankajšek-a, mi bomo prepredili evropsko pomoč Kitajcem tudi za ceno. . . .

Ob istem času ugašajo zadnje luči trgovin po cestah mesta Kobe. Počasi se vse prazni. Ljudje se vračajo iz večernih izprehodov proti domu. Sem in tja obstoji kdo pred trgovinami — izpraznile so se zelo, le trgovine, odkar časopisi dnevno razglašajo. „Izvoz moramo zmanjšati — presedlati moramo na produkcijo vojnih potrebščin“ — in gre naprej ter zgine za kakimi vrati. Odprtih je samo še nekaj restavracij, v katerih posedajo pol evropsko, pol japonsko oblečeni gosti. V nekem kotu sedi deklica in glede molče prijatelja — v uniformi. Nocoj je zadnja noč. Jutri zjutraj mora na krov in naprej. . . .

Po temni cesti korakata dva moža. Eden nosi pod pazduho nekaj zvitega, belkast ovoj v temi. Obstojita ob zidu in se ozirata. Eden nekako otiplje zid, stopi nazaj, ogleduje steno in pokima. Oba odideta in zgineta v megli, ki prihaja od morja. Par minut na to pri-

drdra avto poln vojakov. V žarometu avtomobila se prikaže iz leme zid, na njem letak, še moker od lepila, z debelo tiskano besedo: „Mir!“

NOČ: Na nankinški fronti se pripravlja nočni napad. Topovi že pojo. Oficir je pripravil moštvo za bajonetni napad. Polglasno jih še bodri: Japonski narod, čigar potrpežljivosti je vsled stalnih izzivanj konec, ne pozna drugega cilja. . . .

Istočasno sedi v sobi bivši dijak ameriške univerze, sedaj novopečen oficir, Toyama in piše. Sem in tja počaka ter prisluškuje, in če zadone zunaj koraki, ki se bližajo, potem prekrije hitro s kupom papirja pričeto pismo. Ko se koraki oddaljijo, piše naprej: „ . . . tudi jaz se, moj dragi učitelj, ravnotako kot vi v Ameriki vsak dan zgražam nad tem, kar se dogaja. Toda tej moji bolečini se pridružuje še druga, Ta namreč, da se v vaših očeh vali na Japonsko krivda, katero ima na vesti njena vlada, na japonski narod pa zločini njegovih generalov. Verjemi mi, moj učitelj, te bombe na nezaščiteni mesta, to obstreljevanje nemočnih, ta neusmiljena vojna, to vse ni Japonska. Japonska — to je mož, ki mirno obdeluje svoje polje. Japonska — to je človek, ki opravlja v mestu svoje delo. Japonska — to so stotine, ki sede po ječah, ker zahtevajo mir. Japonska — to so milijoni, ki hočejo v miru živeti in delati in odhajajo k vojakom samo ker morajo — kakor jaz. Mi moramo ubogati generale. Obžalujte nas radi tega, če hočete, toda ne sovražite nas!“

O gledališču za ljudstvo

Dviganje kulturnega nivoja delavcev in kmetov je velika ter odgovorna naloga. Kot eno najmočnejših sredstev za povzdigo kulture moramo priznati gledališče. Dramska umetnost je v gotovih ozirih celo važnejša od literature, ker kmetu ali delavcu živo kaže življenje in mu daje jasne ter nedvoumne rešitve in nauke iz preteklosti in sedanosti — za bodočnost.

Še pred vojno je bilo gledališče privilegij mest in še to v glavnem izbrane, izšolane mestne publike; na deželo je začela prodirati v širšem smislu šele po vojni. Danes pa lahko že rečemo, da postaja gledališče last širokih slojev delavnega naroda. Predno pa moremo govoriti o razmerah in nedostatkih pri nas, moramo vedeti nekaj o stanju drugod.

Na Češkem je dramska umetnost zelo visoko razvita. Višina narodnih gledališč v Pragi, Brnu, Bratislavi je znana. Posebne omembe je vreden „Osvojen teater“ in pa Burianov D. 38. Preko 500 diletantskih odrov, delavskih in kmečkih, je povezano med seboj in igra po enotnem načrtu. Tečajji za igralce, režiserje, scenerijo omogočajo sodobno izobrazbo v dramski umetnosti.

V Angliji prevladuje v velikih gledališčih kič in varijetejska umetnost, ker se visoka angleška gospoda zanima,

2. dobitek

„Male tombole“
na Velikem gas. plesu

v soboto, 5. febr.

7 dnevno

brezplačno

bivanje v

Zdrav. Slat. Radenci

kot pravi G. B. Shaw, mnogo bolj za konjske dirke in za pse kot za umetnost. Lepo dramo goje bolj podeželska gledališča in delavski odri.

V Sovjetski Rusiji stoji dramska umetnost zelo visoko. Diletantski odri po kolhozih in tovarnah so običajni. Za rusko gledališče, diletantsko in poklicno, je značilno, da ne pozna igralskih „zvezd“ in „zvezdnikov“, ampak samo igralski kolektiv. — V Ameriki prevladuje v glavnem gledališče kot trgovsko podjetje. — V Italiji, še bolj pa v Nemčiji je gledališka umetnost zelo nazadovala. Repertoar se predpisuje, dikтира, ravno tako igranje. Vsaka umetnost preneha biti umetnost, če dobi zapovedovalca, torej če izgubi svobodo. Gledališče postane sredstvo politične vzgoje in propagande ter je za zdravega človeka sčasoma — silno neslano.

Če ne jemljemo v obzir drugih pokrajin, moremo ugotoviti, da je med Slovenci gledališče že dodobra prodrlo. V obstoječih razmerah poklicni odri sicer precej trpijo, vendar recimo, da ljubljansko gledališče v državi gotovo ni med zadnjimi.

Ravnotako je brez dvoma, da je diletantskih odrov največ v Sloveniji. Prva stvar, ki jo občutimo, je ta, da naši diletantski odri ne poznajo sistematičnega dela. Od mnogih kulturnih organizacij, ki goje dramo, ni uspelo ustvariti eni ali drugi široke mreže diletantskih odrov, tečajev, izbiranja programov. To je največja napaka. Dalje igrajo naši diletantski odri po večini še ravnotako, z isto tehniko, režijo in sredstvi kot so igrali v početku razmaha čitalnic, bralnih društev itd. torej pred 30 leti. Tudi snov je v pretežni večini še ista, da celo slabša. Povsod slišimo, da odri nimajo na razpolago primernih komadov. Količkaj dobre drame in komedije se ponavljajo povsod in postajajo dolgočasne. Medtem ko je šla dramska umetnost v svetlu dalje, so naši ljudski odri ostali zadaj, bolj zadaj kot je bilo potrebno.

Z glavnimi novimi smermi v gledališču kot tudi o poti, kako doseči izboljšanje, pri nas, se homo seznanili prihodnjič. (Konec prihodnjič)

Domache vesti

Testament dr. Francéta Prešerna

V kranjskem sodnem arhivu so našli pred par dnevi na za našo literarno zgodovino zelo pomembne listine. Odkrili so namreč Prešernov zapuščinski akt obenem z njegovim testamentom.

Iz akta razvidimo, da se je naš duševni velikan točno držal svoje kitice „... on živi, umrje brez d'narja“, kajli ob Prešernovi smrti se ni našlo niti beliča gotovine. Te „sramote“ našim sodobnim advokatom pač nikdo ne bo mogel predbacivati, čeprav jih imamo mnogo „čijih kraljestvo ni od tega sveta“.

Celokupno Prešernovo premoženje je znašalo po odbitku vseh obveznosti okoli 500 goldinarjev in je obstajalo iz samih terjatev, katere je imel nasproti svojim klientom. Iz spisov je tudi razvidno, kako široko razpreženo klientelo je imela Prešernova odvetniška pisarna, kar vse je gotovo dokaz za že takratno priljubljenost in slavo našega velikega pesnika.

Upamo, da te listine iz Prešernovega življenja ne bodo zopet rjaveli desetletja po zaprašenih arhivih, ampak vendarle enkrat dobili primerno mesto.

Zahvaljujem se prav lepo vsem, ki so se me sočutno spominjali ob smrti moje drage žene. Zirovnik Janko.

Veliko zborovanje stavbinskega delavstva za Kranj in okolico bo v nedeljo 30. januarja ob pol 10. uri dopoldne v dvorani Semen v Kranju. To zborovanje priredi Zveza gradbenih delavcev Jugoslavije (SGR) podružnica v Kranju in bodo na njem poročali delegati iz Ljubljane in Kranja o upravičeni borbi gradbenega delavstva za večji kos kruha. Stavbinci so namreč na podlagi slabih lanskoletnih izšenj in v strahu, da se jim v bodoči sezoni ne bo nič boljše godilo, že sedaj začeli akcijo za novo kolektivno pogodbo v stavbni stroki, gradbeni podjetniki pa so tozadevna pogajanja enostavno odklonili; zato je dolžnost slehernega stavbinskega delavca, da se tega zborovanja udeleži in s tem dokaže tako potrebno enotnost celokupnega delavstva.

Ljudska univerza bo priredila v soboto 29. t. m. ob 8. uri zvečer v gimn. telovadnici zelo zanimivo predavanje „O razvoju in pomenu glasbe“. Predava konservatorist g. Gregorc Jurij. Vstopnina Din 1.—

Sad. in vrtn. društvo. SVD ima svoj redni sestanek zadnjo nedeljo v mesecu, to je 30. januarja. Razgovor bo o precepljevalnem tečaju.

NE BOJTE SE DEŽJA! Pri Jazbecu dobite dežne plašče, pelerine in nepremočljive suknjiče. Se priporoča Albin Jazbec Kranj.

V nedeljo je predaval v dvorani hotela „Stare pošte“ tajnik Delavske zbornice g. Uratnik o novi uredbi Borz dela, o pravici do podpore in o davkih. Predavanje je priredila SDSZ, zamerjamo pa prirediteljici, da ni pravočasno in dovoljno opozorila občinstva na tako aktualno predavanje priznanega strokovnjaka na socialnem polju. V bodoče naj se te pogreške popravijo.

Samo polovico kvasa? Ne, ker bi kruh ne bil dober! Prav tako je pri kuhanju kave. Če hočete, da bo kava močna, okusna in tečna, je treba vselej dodati dobro mero „Pravega Francka“

Na III. plesni prireditvi naših akademikov se je zbralo lepo število prijateljev kranjske akademске mladine. Oficijelni sprejem je trajal točno do 21. ure, nato pa je otvoril g. Pernuš Joža, predsednik J. A. D. s soprogo sreskega načelnika g. Lipovška polonezo, nakar so se izvršile vse ostale dame častnega komiteja v spremstvu kranjskih akademikov in zastopnikov številnih akademskih društev iz Ljubljane in ostale Slovenije. Po oficijelnem sporedu se je razvila ob zvokih neumornega Adamičevega jazza animirana plesna prireditev, ki jo je spretno vodil plesni aranžer g. Mayr Metod. Upajmo, da bodo od te res lepe prireditve imeli akademiki tudi nekaj gmoletnega uspeha.

„Mala tombola“ na „Velikem gas. plesu“. Iznajdljivi gasilci so pogruntali za polnočno pavzo svoje veselice, ki bo 5. februarja v Narodnem domu, prav svojevrstno atrakcijo. Šli se bomo zopet tombole, seveda ne tako komplicirano na ambe, terne itd., ampak mnogo bolj enostavno samo na činkvine, to se pravi, kdor bo imel prvi prečrtanih vseh pet števil v eni vrsti, ta dobi prvovrsten Philipsov radio-aparat (nabavna cena Din 2920.—), za tolažbo pa je predvidenih še mnogo drugih zelo zelo dragocenih dobilkov, katere si vsakdo lahko ogleda v razstavnem paviljonu na Glavnem trgu. Cela tombola bo trajala večjemu pol ure in bo številnim obiskovalcem veselice prinesla lepa darila, ostalim pa poleg nevoščljivosti tudi dokaj zabave in smeha.

Tujsko-prometno društvo name-rava v kratkem izdati prospekt Kranja. Da bi svetu predstavili mesto na reprezentativen način, je razpisalo društvo Nagradno tekmovanje za najbolj uspele fotografije v skupnem znesku Din 1000.—. V celem bo šest nagrad: ena Din 300.—, dve po Din 200.—, in tri po Din 100.—. Poleg tega bo društvo odkupilo nekaj najboljših posnetkov Kranja za razglednice. Tekmovalci naj oddajo fotografije do 15. februarja. Ne dvomimo, da bo lepa pobuda Tujsko-prometnega društva našla pri vseh ljubiteljih fotografije močan odziv, kar bo nedvomno v prosep Kranja.

Trgovski ples — 12. febr. Kranjski pomočniški zbor pripravlja za to tradicionalno plesno prireditev posebne senzacije. Čeprav so gospodje odborniki zelo diskretni, se nam je vseeno posrečilo zvedeti, da bodo dekoracije nekaj najmodernejšega. Tudi o razkošnosti bara nam je prišlo nekaj na uho in upamo, da bomo prihodnjič že lahko nekaj več poročali.

Odlikovanja. Minister vojske in mornarice je odlikoval z medaljo „dobrega strelca“ gđc. Pavlo Grabnarjevo, ki je sedaj edina imejteljica vojaškega odlikovanja na Gorenjskem; isto odlikovanje pa so prejeli tudi sledeči gospodje: Ločniškar Hinko, Košnik Stane, Mohor Ciril, Peročević Željko, Rozman Franc in Smole Avgust, zadnja dva sta bila v teku enega leta že drugič odlikovana. Vsi navedeni so člani tukajšnje „Streleške družine“ in spadajo brezdvomno med najboljše strelce cele Gorenjske. Častitamo!

Jugoslovanski biseri. Z ljubljanskim nebotičnikom kot naslovno sliko in s podnaslovom „Ljubljana in naša zima“ je izšla te dni božična in novoletna številka znane mariborske turistične, tujskoprometne in splošno gospodarske revije „Jugoslovanski biseri“. Božična noč z ljubljanskega nebotičnika, angleško pisan članek o Ljubljani kot turističnem in prometnem središču dravske banovine, nemški prispevek „Winter und Berge rufen“ in sestav „Naša zima“ prikazujejo pregledno in na splošno v krasnih zimskih posnetkih Slovenijo in njen gorski svet po zimi. Nato pa se čitatelju predvaja v pestrih slikah in člankih posamezne zimsko-sportne pokrajine ob severnih predelih naše domovine od Prekmurja pa tja do Julijskih Alp. Mariborska revija „Jugoslovanski biseri“ izhaja v dvojnih zvezkih šestkrat na leto in stane le Din 60.—. Za propagando naših krajev kakor za poglobitev in širjenje domoznanstva in domovinske ljubezni je ta revija v enaki meri res velikega pomena. Tako delo „edino dragi domovini in njenemu napredku posvečeno“, zasluži, da nanj z vsem povdankom opozorimo našo javnost in ona uradna mesta, v katerih delokrog spada podpiranje naše tujskoprometne propagande. Naš obmejni Maribor pa je na imenovano revijo lahko ponosen.

Banska uprava je preložila volitve obratnih zaupnikov tovarne „Semperit“ na 12. februar. Vzroki tega ukrepa niso znani, pa tudi delavstvo ni bilo o tem pravočasno obveščeno in je prihajalo na volišče — na izprehod.

V torek zvečer smo opazovali tudi v Kranju krasen nebesni sij in si ga razlagali na vse mogoče načine. Najbolj vneti gasilci so jo pobrali kar

k brizgalnam, strahopetneži in tisti, ki so dodobra založeni z vsemi pozemskimi dobrotami so na podlagi teh nebesnih znamenj zbegani pričakovali najhujšega, tisti ki imajo mirno vest in prazne žepa pa so ravnodušno dejali: kar bo, pa bo. Najboljše volje pa je bil naš urednik, ki se je tolažil: če ne bo nič, je itak prav, če bo pa konec sveta, se mi pa tistih nevarnih tiskovnih tožb tudi ne bo treba več bati. — Ker so pa končno vsa ta nebesna znamenja postajala le preveč sumljivo rdeča, je bilo v kratkem času vse ukrenjeno, da te javnemu redu nevarne prikazni izginejo, ker niso pravilno in zakonskim predpisom odgovarjajoče prijave svojega nastopa. Da le ne bi kdo obdolžil zopet „Sobote“! — Radovedni smo le, če so tudi v Belgradu kaj opazili!

Primskovo

Prostov. gas. četa vprizori v nedeljo ob 1/2 4. uri pop. v dvorani gas. doma na Primskovem zelo zabavno veseloigro „Na ogledih“.

Cerklje

Gasilska četa priredi v nedeljo 30. t. m. v Ljudskem domu v Cerkljah ljudsko igro „Izpod Golice“.

Naša občinska blagajna je zopet v redu, primanjkljaja bo od sedaj naprej vsak mesec manj, tako da bo zadeva definitivno urejena po preteku ne vemo kolikih mesecev.

Skofja Loka

Občinski prorač. za leto 1938/39 je na vpogled v občinski pisarni. Proračun se je povišal, ker se predvidevajo razna nova dela. Glasom proračuna se bo letos gradil most v Fuž. predmestju iz lesa na betonskih podstavkih. Predvidena dela bodo stala ca 60.000.— din. Večji izdatki so votirani za javno razsvetljavo in ureditev Mestnega trga. Marsikateri izdatek bi pa lahko odpadel in s tem znižal bremena davkoplačevalcev, kateri že itak dovolj težko plačujejo odmerjene davke in doklade.

V občinski pisarni so zaposleni trije uslužbenci. Ker je pa vedno več dela, mora še sam g. predsednik razbremenjevati uradništvo in čezurno delati v pisarni. Velikokrat imajo toliko dela, da si morajo opoldne pustiti prinesiti kosilo kar v pisarno. Vsekakor bi bila potrebna še ena moč v občinski pisarni sicer bodo uslužbenci postali nervozni, posebno še ker je pisarna slaba in ima zelo malo svetlobe. Za zboljšanje položaja občinskih uslužbencev se bo tudi v novem prorač. letu ukrenilo in jim občinsko pisarno uredilo tako, da bo odgovarjala danim zahtevam.

V sredo dne 2. februarja 1938 se vrši v prostorih Sokolskega doma v Šk. Loku predpustna zabava „Valčkov večer“. Vsi ljubitelji prijetne zabave iskreno vabljani.

Severni sij se je tudi v Šk. Loku videl v vsej svoji veličini. Gotovo so hvaležni vsi oni, kateri so že spali, ko jih je zbudil požarni rog vsled domneve, da gori v Selcih, da le ni bilo res. Sij je opazovalo mnogo ljudi, kateri so to edinstveno prikazen videli prvič v življenju.

Radovljica

Sok. društvo vprizori v nedeljo, 30. jan. ob 8. uri zvečer komedijo „Karijera kanclista Vinciga“ od W. Lichtenberga.

Tržič

30. redni letni občni zbor podr. Slovenskega planinskega društva v Tržiču se vrši v soboto, dne 22. januarja 1938. ob 1/8 uri zvečer v prostorih hotela „Pošta“ z običajnim dnevnim redom. Planinci! Vabljeni ste se k obilni udeležbi.

Žirovnica

Koncert. Pevsko in tamb. društvo „Stol“ priredi v nedeljo 30. t. m. ob 1/8 uri zvečer v Sokolskem domu v Žirovnici godbeni koncert z izbranim programom. Po koncertu prosta zabava s plesom.

ŠAH

„Kranjski šahovski klub“ je imel v petek 21. I. 1938. svoj II. redni občni zbor v hotelu „Jelen“ ob zadovoljivi udeležbi članstva. Poročilo odbora o delovanju kluba je članstvo z zanimanjem sledilo in sklenilo, da mora klub pričeti z živahnejšim delovanjem.

Pri volitvah je bil izvojen odbor iz sledečih gg.: predsednik Dr. Šilar Igo, podpredsednik Prah Adolf, tajnik Novak Bogomir, blagajnik Franko Dušan, gospodar Klasek Alojzij, kapetan Singer Hinko, odborniki: Dodič Viktor, ing. Skopal Alfred, Rus Mirko, Virnik Tone, Weisseisen Marjan; revizorja sta g. direktor Česenj Karol in mag. pharm. g. Križman Mirko.

Pri slučajnostih je bilo sklenjeno, da bo klub priredil meseca februarja turnir za prvenstvo Kranja, na katerem bodo mogli nastopiti tudi nečlani. Razpisanih bo več nagrad. Klub ima v načrtu tudi več medklubskih tekem. Med drugimi se namerava udeležiti tekme, ki jo priredi „Slovenska šahovska zveza“ v Celju med Kranjsko in Štajersko na 100 deskah.

Igralna večera sta vsak torek in petek v hotelu „Jelen“. Če bo zanimanje, namerava klub otvoriti tečaj za začetnike, ki ga bo vodil kapetan kluba. Klub namereva pričeti z rednimi predavanji iz šahovske teorije, nakar se posebno opozarjajo vsi šahisti. S tem stopa K. Š. K. v tretje leto delovanja in vabi vse šahiste, da se udeležijo klubskih prireditev.

SPORT**Gorenjska zimsko-sportna podzveza Jesenice**
(Službeno)

Zapisniki klubskih prireditev. Ponovno opozarjamo vse klube, da dostavijo sodniške pole o izvršenih klubskih tekmah.

S. K. Begunje. Ker je imenovani klub poslal članarino za leto 1938 se sklep uprave o črtanju anulira in SK. Begunje ostane v članstvu JZSS.

TPD. Radovljica. Dopis se vzame na znanje in se odobri nameravana blagoslovitev skakalnice na dan 30. jan. Kot zastopnik se delegira tajnik I.

Dopis SK. Jezersko. Zapisnik o tekmovanju se vzame na znanje.

Zapisniki o izvršenih tekmovanjih TK. Skale Jesenice in ASK. Gorenjec se vzameta na znanje in odobrita. Ravnotako SK. Poljane Kranj.

Dopis Sokola Jesenice se vzame na znanje in odgovori pismeno.

Okrožnica JZSS glede zavarovanja smučarjev se bo predložila prihodnji seji širše uprave.

Državno prvenstvo v klasični kombinaciji dne 1. in 2. febr. v Bohinju. Za zastopnika GZSP-ja se določi tovariša Godca Tomaža.

Okrožnica GZSP. Danes smo razposlali vsem našim klubom in društvom okrožnico o nameravanem izletu gorenjskih smučarjev v Bohinj, ter Vas naprošamo, da nam na isto odgovorite na vsa stavljená vprašanja vsaj do 5. febr. t. l. da bo uprava GZSP. pravočasno zamogla napraviti ključ o razdelitvi podpor za tekmovalce.

Dopis Rateče-Planica. Glasom izjave imenovanega kluba, da se je združil s SK. Ilirija in s tem preстал

delovati kot samostojen klub, bo GZSP. o tem obvestila savez ter istemu predlagala da se, ker je SK. Ilirija navezana samo na teritorij Gorenjske, SK. Ilirija včlani v GZSP.

Rateče-Planica se z ozirom na gornjo izjavo črta iz seznama članstva GZSP.

Startanje pri JZSS verificiranih tekmovalcev. GZSP. sporoča vsem svojim članom da je savez sklenil, da pri našem savezu verificiranim tekmovalcem ni dovoljeno nastopiti na nobeni tekmi, ki jo prireja klub, ki ni včlanjen v naš savez, ki ni član FISE. Po tem sklepu pri Savezu verificiranim tekmovalcem torej ni dovoljeno nastopati na tekmah sokolskih društev, ki niso včlanjeni v JZSS. niti ne morejo nastopati na tekmah, ki jih prireja Zveza fantovskih odsekov odn. Fantovski odseki, ker tudi ti niso člani našega saveza. Klubi se opozarjajo, da svojim tekmovalcem, ki jih imajo verificirane pri savezu, ne dovoljuje startati na tekmah v priredbi organizacij, ki niso naši člani, ker se bo moralo nastopati proti njim po § 2. verificijskega pravilnika, ki določa: Na tekmah, ki jih prirejajo v savezu nevčlanjeni klubi je start verificiranim tekmovalcem prepovedan. Tekmovalci, ki je na taki tekmi nastopil, se kaznuje z enoletno zabranjo starta. Gorenjska podzveza se bo teh sklepov striktno držala in jih izvajala.

Uprava GZSP.

Zadovoljen boš

ako kupiš pri

**COLNAR-JU
V KRANJU**

ogledala, okvirje, slike
emajl. kuhinjsko posodo,
steklenino, porcelan,
šipe navadne, za strehe,
hodnike ali portale.

Inserirajte v „SOBOTA“!**Tiskarna**

„Sava“ d. d.
Kranj

Knjigarna - Knjigovoznica
Izdelava štampiljk

Zaloga vseh šolskih potrebščin

SOBOTA 5. FEBRUARJA KRANJ
OB 8. URI ZVEČER

**VELIKI
GASILSKI PLES**

VINSKI SEJEM
POKUŠNJA LIKERJEV, PIVA IN MINER. VODE

KEGLANJE
NA VISOKOVREDNE DOBITKE

NOVITETA

„MALA TOMBOLA“
OB POLNOČNEM ODMORU, IGRA NA 5 ŠTE-
VILK V ENI VRSTI! VISOKOVREDNI DOBITKI:

PHILIPS RADIO

ZADNJI MODEL, DIN 2930.—, 1000 kg PRE-
MOGA, RAZNI SERVISI, USNJE, ČEVLI, MO-
KA ITD. — RAZSTAVLJENI V ŠOTORU NA
MESTNEM TRGU V KRANJU

KARTE ZA IGRO V PREDPRODAJI PO Din 3.—
NA VEČER PRIREDITVE PO Din 4.—

PREBITEK
ZA NOVI
GAS. DOM

VSTOPNINE Din 6.—, GASILCI Din 2.—

MALI OGLASI

Vsaka beseda Din 1.—; Iskanje služb in mali oglasi
soc. značaja vsaka beseda 50 para; prve tri besede
debeleje tiskane. Uprava „Sobote“ Kranj, Bleiweisova 7

Prodajalka, mlajša moč

vestna in zanesljiva, želi proli-
nizki mesečni plači stalno
službo v Kranju ali okolici.
Cenj, dopise prosim na Fani
Erlan, Begunje pri Cerknici.

Oddam

s 1. februarjem dvosobno sta-
novanje v sredini mesta. Ru-
dolf Jeglič, Kranj.

Kupujem

steklenice in kante od olja.
Ponudbe upravi pod „Takoj“.

Kupim

hranilno knjižico Hran. in po-
soj. v Kranju do 20.000 dinar-
jev. Ponudbe pod „Gotovina“
na „Soboto“.

**Perfektna nemška
korespondentka**

ki obvlada knjigovodstvo,
stencografijo in strojeopisje,
želi s 1. februarjem stalne
nemestitve. Naslov v upravi.

Zakaj bi trpeli

na nogah bolečine vsled kur-
jih očes, trde kože in zaras-
lih nohtov, če Vam pri BATI
vse te bolečine odstranijo z
masažo vred za Din 10.—.

Bata, Kranj

Pozor!

Kdor želi imeti

**LEPO EMAJLIANO
KOLO ALI MOTOR**

(v peči žgano ali nitro)
po poljubni izbiri barv
v vseh tonih, temu izvrši
najsolidneje

JOS. GREBENŠEK - KRANJ
LIČAR IN SLIKAR

Vedno konkurenčne cene!

Vsakovrstno

zimsko, moško in damsko

perilo,

nogavice, rokavice, kravate,
damske torbice itd. dobite
v **modni trgovini**

IVO WENDLING
Jenkova ulica

Kadar rabite trpežno bate-
rijo, kupite enkrat znamko

ki je v kvaliteti prvovrstna
obvseh boljših trgovinah.
Samoprodaja:

IDES KRANJ

**„IDES“ TVORNICA ČRNILA IN
KEMIČNIH IZDELKOV KRANJ**

Zahtevajte in kupujte

Rekord
kremo za čevlje,

ki ščiti usnje in daje lep sijaj

VSE KAR RABI

NEVESTA

emajlirano in porcelanasto posodo
jedilno orodje, vsi gospodinjski pred-
meti, slike, ogledala, okvirji

HLEBŠ, KRANJ